

dig for oftere at røre ved. Og dersom du mener at gøre den unge Mand nogen Tjeneste ved din Reklame, tager du storlig fejl. Du vil blot opnaa at gøre ham endnu umuligere i alle sagkyndige Folks Øjne, end han allerede er.«

»Du kender ham altsaa?«

»Kender . . . og kender! Fyren har jo løbet os alle paa Dørene med sit taabelige Projekt. Han er aldeles forskruet . . . komplet forrykt!«

»Der er dog vist dem, der ser en hel Del i ham, troer jeg.«

»Naturligvis! Naar en Mand er gal, er der altid nogle skørhovedede, der gør ham til et mis-kendt Geni, . . . det kender vi nok!«

»Du anser ham virkelig for et rent Nul?«

»Nu, det vil jeg ikke netop sige! Han har Ideer. Det Forslag, du nævner, — til en forøget Anvendelse af de bundne Kræfter i vore Vandløb, i Bølgeslaget og Luftstrømmene — det viser jo, at han nogenlunde har forstaaet, i hvad Retning Udviklingen gaar. Men han er ganske umoden, har ikke haft Taalmodighed til at lære noget og bilder sig ikke desmindre ind at kunne kritisere andre . . . ja at have en Mission! Mindre kan ikke gøre det! . . . Og nu vil han udgive en Pjece, skriver du.«

»Gør jeg det.«

»Naturligvis! Der skal laves Spektakler, gøres Optøjer! Det er denne Jødedoktor, der har sat Ungdommen Fluor i Hovedet. Hidtil har dog